

har intet som helst imod at nævne, hvem Bagermesteren er, det er en Roskilde-Bagermester, Randleff, Udtalelserne faldt i Gaar, og de er vidnefaste. Der er ingen Tvivl om, at den Mand er Fagmand, og saa er det ligegyldigt, at jeg ikke er det; naar jeg fremsætter hans Udtalelse og ikke gør den til min, er det ligegyldigt, om jeg er Fagmand eller ej.

Endelig siger det ærede Medlem, at han beklager sig ikke for Bagernes Vedkommende. Jeg havde i alt Fald den Opfattelse, da det ærede Medlem første Gang havde Ordet, at der kom et lille Suk ved Tanken om, at Bagermestrene ikke kunde forhøje Prisen paa deres Brød. Men lad mig med det samme sige, at det ærede Medlem havde, da han talte første Gang, ingen Skrupler ved at foreslaa en Forhøjelse af Prisen paa Husholdningssukker, saaledes at det almindelige store forbrugende Publikum nu altsaa ikke blot skulde have en Forhøjelse i Prisen paa Husholdningssukker, men det skulde yderligere lade sig blokke gennem Bagermestrenes Forbrug af Industrisukker, idet Bagerne nu vilde benytte den Anledning, at de skal betale Staten en Overpris af 20 Øre pr. kg, til at tage, jeg ved ikke hvor mange Procent over det, der virkelig burde tages. Det er jo et Forhold, vi møder overalt, at saa snart den handlende Middelstand skal fordele en Byrde, der er paalagt den, fordeles den ikke med det Beløb, der virkelig er paalagt, men meget ofte med et Tillæg af mindst 100 pCt. Jeg tror derfor ikke, det ærede Medlem (Pitzner) skal være saa højt oppe, naar han tager Ordet her og taler om at kæmpe forgæves med Dumhed o. s. v.; jeg tror, at det ikke saa meget er Dumhed, man i dette Øjeblik skal kæmpe imod, som det er Egoismen; saa snart der fra Indenrigsministeriets Side er Tale om at forsøge at tage til Statskassen en Indtægt, der ganske naturligt kan tages og kan bæres af et bestemt Erhverv, møder der straks en Repræsentant for dette Erhverv, ikke just for direkte at protestere imod, at disse Byrder paalægges det, men for at være til Rede med Anvisninger paa, at i dette Tilfælde ogsaa fuldstændig sagesløse Folk burde betale højere Pris, for at Statskassens Tilskud kunde blive mindre. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at naar vi nu om nogle Dage kommer til at drøfte Spørgsmaalet om Afviklingen af Loven af 7. August, vil de Bemærkninger, det ærede Medlem har fremsat her i Dag, ganske sikkert ikke fremskynde Lysten hos os andre til

at undlade at holde fast paa Loven af 7. August. Og da det ærede Medlem, da han talte, saa stærkt accentuerede dette Mundheld om, at imod Dumhed kæmper selv Guderne forgæves, vil jeg sige, at der er ogsaa andet, der ofte kæmpes forgæves imod, og det er den Aabenmundethed, som det ærede Medlem i dette Tilfælde har lagt for Dagen, og som ganske sikkert ikke vil komme til at tjene de Interesser, han troede at varetage i det Øjeblik, han talte, og som han heller ikke varetog med Henblik paa det, jeg nævnedes før: Afviklingsloven.

Formanden: Det 3die Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Pitzner: Om det er den sidste ærede Taler (H. P. Hansen [Randers Amts 1ste Valgkreds]) eller mig, der har været aabenmundet, skal jeg lade staa hen. Jeg tror, at hvis vi skal se paa Realiteterne og paa, hvorledes man kan holde fast paa de Udtalelser, man har ladet falde, bliver det mig, der kan holde fast paa mine, og det ærede Medlem, der maa lade sine falde. Det ærede Medlem sagde ganske vist, at det var ikke ham, der havde opgivet disse Tal; det var en Mand, der havde sagt ham det; og naar han nu gengav den Mands Ord, var han paa den rigtige Side — saadan var Meningen. Ja, hvis ærede Medlemmer af dette Ting hver især skulde komme her og diske op med alt det Sludder, de hører udefra, paa den Maade, at de siger: Det var ikke mig, men den og den, der har sagt det — maa jeg have Ret til at sige, at saa kom vi vist langt ud herinde. Det ærede Medlem omtalte, at denne Mand boede i Hobro (Modsigelse) . . . Naa, kan være, det ikke var i Hobro; men altsaa i en lille By paa 4 000 Mennesker, og at han kunde give og gav 140 Kr. for en Sæk Mel udenfor Rationeringen. Og det ærede Medlem var saa venlig at tilbyde Indenrigsministeren at opgive ham vedkommendes Navn; vi andre maatte ikke faa det at vide. Jeg vil tillade mig at foreslaa det ærede Medlem at opgive Indenrigsministeren hans Navn, thi hvis vedkommende har købt Mel udenfor Rationeringen, har han gjort noget ulovligt, og han vil da ifalde Bøde. Vi er i det heldige Tilfælde, at det ærede Medlem har paa vist, at Manden har tjent 37 800 Kr., og saa har han jo Raad til at betale en klækkelig Bøde; jeg tillader mig derfor at henstille, at det ærede Medlem opgiver Mi-